

PRETRES

DR. ANDREJ FINK

Slovenska javnost je spet pretresena. Odkritje grobišča v Barbara rovu v bistvu ni nič novega, ker smo vsi Slovenci že vedeli, da je vsa Slovenija eno samo pokopališče. Odkritje pa je vendar za dvomljivce novo evidentiranje znanega, za najbolj zadržte zagovornike minulega komunističnega režima pa spet eno in gotovo ne zadnje odkrito zakrito grozodejstvo iz nekdanje dobe, ki ga že ne morejo zanikati. Ali si bo še kdo dovolil neokusno govoriti o preštevaniu kosti?

To prihaja na dan po več kot 60 letih. Zakaj so bila potrebna desetletja? Saj je vendar več desetisočev bilo pobitih „v interesu ljudstva“. Ker so bili vsi pobiti „izvržek“ naroda, naj bi bili poboji zaslužno dejanje. Zakaj niso tega takoj zmagoslavno objavili, temveč so strogo skrivali kot državno tajnost? Ob odkritju se spet kaže pravi obraz t. i. NOB-ja. Tisti, ki so z iskrenimi nameni šli vanj, so bili kmalu vsaj razočarani, če ne izdani. Po vojni se je pa dokončno pokazalo, za kakšno „osvoboditev“ je šlo: najprej več desetisočev zverinsko pobitih, pod tem znamenjem pa potem 46 let totalitarnega sistema.

Danes je treba najti odgovorne. Sprenevedanje Janeza Stanovnika, da sta odgovorna Tito in JLA, ne pa partizani, je milo rečeno trditev človeka, ki mu gre na otročje. Vsi pisani viri s komunistične strani in objektivni zgodovinarji danes so si edini v tem, da je vse dogodke med vojno in po njej dirigirala Komunistična partija Jugoslavije oz. Slovenije in njeno vodstvo. Da hoče Stanovnik pri odgovornosti za to razlikovati med partizani OF in poznejšo JLA, je smešno, saj je bilo vodstvo vedno isto.

Prav tako hudo kot nekdanji zločin pa je današnje zanikanje zločina. V to zapadajo predsednik Türk, ko govori o „drugorazrednosti“, in stranke kontinuitete, ko njihovi predstavniki govorijo npr. o „vojnih grozotah“ in da „to s politiko nima in ne sme imeti nobene zveze“. Grozote niso bile „vojne“, temveč revolucionarne! Kar pa zadeva politiko, je znano, da je politično vse tisto, kar zadeva javnost, javni interes in javni blagor. Celo Stanovnik pravi, da je ob tem „zgrožena celotna slovenska javnost“ (STA). Odkritje je po vsebini in učinkih hočeš-nočeš nedvomno nekaj političnega, kar je imelo, ima, mora imeti in bo imelo politične posledice. Za vse tiste pa, ki govore, da odkritja, kot je to, razdvajajo slovenski narod in netijo nove spore, naj jih ne skrbi. Zgrožen narod se ob spoznavanju grozot samo združuje.

(Po Družini)

Premikamo ure

V nedeljo 29. marca ponoči bodo v Sloveniji premaknili kazalce. Ob 2. uri zjutraj bodo kazalce premaknili za 60 minut naprej, torej na 3. uro. Noč bo tako za uro krajša ... Tako bo Slovenija v skladu z uredbo o določitvi srednjeevropskega obdobja prešla na poletni čas. To pa pomeni tudi, da do nedelje razlika med Slovenijo in večjim delom Argentine +4 ure. Po 29. marcu pa do meseca oktobra bomo naši uri preštel 5 ur, in tako vedeli koliko je ura v Sloveniji.

SLOVENIJA-HRVAŠKA

Potrebujemo tri zmagovalce

Evropski komisar za širitev Olli Rehn ter slovenski in hrvaški zunanji minister, Samuel Žbogar in Gordana Jandroković, so se v Bruslju spet pogovarjali o pogojih za mediacijo, ki naj bi rešila vprašanje meje med sosedama in omogočila nadaljevanje pristopnih pogajanj Hrvaške z EU.

Končnega dogovora predvidoma še ne bo.

Srečanje je v Bruslju potrdil komisar Rehn. Minister Žbogar je sicer povedal, da od Hrvaške pričakuje prožnejše stališče glede končnega cilja mediacije.

Končni cilj mediacije naj bi bilo eno glavnih odprtih vprašanj. Evropska komisija in Slovenija naj bi se zavzemali za to, da bi mediacija prinesla končno rešitev vprašanja meje, Hrvaška pa vztraja pri tem, da naj bi bila le pot do rešitve v okviru mednarodnega prava, pri čemer še vedno konkretno omenja sodišče v Haagu.

Drugo bistveno odprto vprašanje v pogovorih naj bi bilo, ali se bosta državi dogovorili za to, da bo mediacija politično zavezujoča. Ključno vprašanje je tudi, ali bo Hrvaška pristala na kakršen koli dogovor o evropskem posredovanju pod vodstvom Martija Ahtisaarija pred lokalnimi volitvami, ki naj bi bile maja.

„Sedaj je čas za tiho diplomacijo,“ je v Bruslju po koncu vrha EU poudaril premier Borut Pahor v odgovoru na konkretna

vprašanja glede podrobnosti pogovorov o evropskem posredovanju pri reševanju vprašanja meje med sosedama in zastoju Hrvaške na poti v EU.

Pahor je pojasnil, da je njegovo temeljno sporočilo sogovornikom vprašanje referendumu o vstopu Hrvaške v EU. „Kar poskušam povedati sogovornikom, je dejstvo, da je treba reševanje tega zapleta videti v luči dejstva, da bo o sprejemu Hrvaške odločal državni zbor z dvotretjinsko večino, zato je treba storiti vse, da bi bili izpolnjeni pogoji, da bi bila taka odločitev tudi sprejeta,“ je poudaril.

„Gotovo sta bila doslej dosežena dva pomembna napredka,“ je Pahor zavrnil očitke, da pogovori ne peljejo nikamor. „Prvi je spoznanje EU, da gre za problem, ki mu je treba posvetiti več pozornosti, in pobuda Evropske komisije je velik korak naprej; drugi pa je intenzivno sodelovanje na ravni predsednikov vlade Slovenije in Hrvaške ter zunanjih ministrov,“ je pojasnil in dodal, da se zunanja ministra spet sestaneta prihodnji teden, onadva s Sanderjem pa, ko bosta ocenila, da je to spet potrebno.

Vrh Evropske ljudske stranke (EPP), ki sta se ga udeležila tudi nemška kanclerka Angela Merkel in francoski premier Francois Fillon, v nasprotju z vrhom lani decembra v Bruslju ni sprejel posebne izjave

v podporo Hrvaški na poti v EU, za katero si je močno prizadeval hrvaški premier Ivo Sanader.

Tokrat vrh EPP izjave v podporo Hrvaški ni sprejel kljub prizadevanjem hrvaške strani. Izjavi je večer pred vrhom na seji predsedstva EPP nasprotoval slovenski poslanec v EPP Lojze Peterle, ki je sočlanom skupine tudi pojasnil, zakaj se mu sprejetje takšne izjave ne zdi koristno.

„Izjavi sem včeraj nasprotoval, ker se mi ni zdelo uravnotežena, ker ne bi prispevala k dobremu ozračju in predvsem ker ni omenjala pobude Evropske komisije, ki ima v EU veliko podporo,“ je članom EPP pojasnil Peterle. Pobudo komisije sta namreč podprla tako Evropski parlament kot češko predsedstvo EU.

Peterle je sicer na vrhu EPP poudaril, da ni potrebe po novih izjavah, pač pa je čas za skupna dejanja, ki bodo odstranila razloge, ki so povzročili blokado hrvaškega pristopnega procesa. Poudaril je tudi, da slovenski „ne“ ni bil politični cilj, pač pa posledica hrvaških dejanj, ki jih Slovenija razume kot preudiciranje meje.

„Na koncu potrebujemo tri zmagovalce - Slovenijo, Hrvaško in Evropsko unijo. Te zmage so pomembne za EU perspektivo celotne regije Zahodnega Balkana,“ je še dejal Peterle.

Vlada za nadaljevanje odkrivanj

„Na področju odkrivanja prikritih grobišč in je treba nadaljevati,“ je dejal predsednik republike Danilo Türk v izjavi za medije po koncu sestanka predsednika republike in Borisa Pahorjem s člani komisije za prikrita grobišča. Dodal je, da je treba novelo zakona o vojnih grobiščih sprejeti v čim krajšem času.

Türk je poudaril, da je komisija opravila veliko delo. Kot je pojasnil, sta s premierom želela dobiti kompletne informacije o delu komisije, tudi tiste povezane z zadnjim odkritjem grobišča v Hudi Jami.

Po mnenju predsednika republike je treba odkrivanje prikritih grobišč in skrb za prikrita grobišča postaviti v čim bolj ustrezen pravni okvir. Zato se, je nadaljeval, kot prioriteta tema v tem trenutku kaže potreba po sprejetju novele zakona o vojnih grobiščih v čim krajšem času.

Dodal je, da informacije komisija dokazuje potrebnost sprejetja omenjene novele.

Po Türkovih besedah gre za pomembno vprašanje, ki mu je treba posvečati pozornost tudi v teh kriznih časih.

„Letos bo minilo 70 let od začetka druge svetovne vojne, grobišča, o katerih govorimo, so vsa povezana s to najbolj tragično izkušnjo Evrope in človeštva doslej. Prav je, da se ob teh odkritjih obnašamo pietetno, odgovorno in resno ter z občutkom,“ je še povedal.

Pahor pa je poudaril, da njegova ambicija ni zgolj, da se pietetno pokloni žrtvam izvensodnih pobojev. „Moje želja in

želja vlade je, da bi v DZ prišlo do oblikovanja širokega soglasja glede vojnih zakonov,“ je pojasnil in dodal, „da je v luči najnovejših žalostnih dogodkov pomembno, da se da prioriteta obravnava zakonu o vojnih grobiščih“.

Po premierovih besedah bi bilo treba čim prej sprejeti tudi zakon o žrtvah vojnega nasilja. „Vendar presojam, da bi bilo koristno, da bi prišlo do širokega dogovora, da se brez odlašanja začne usklajevati besedilo zakona o vojnih grobiščih,“ je pojasnil.

Želi si tudi, da bi do uskladitve prišlo čim prej, da bi DZ „skoraj z aklamacijo ali s širokim soglasjem sprejel zakon o vojnih grobiščih in zamisel je, da bi ob tej priložnosti predsednik republike s primerno besedo nagovoril državni zbor in javnost“.

Na vprašanje, ali bo komisija za prikrita grobišča še naprej v sedanjih sestavi, je Pahor odgovoril, da je bil eden od razlogov za sestanek ta, da presodijo ali je njeno delo smiselno ter kakšne so njene težave in uspehi. Kot je dodal, so člani komisije ocenili svoje delo in možnosti za naprej.

Ugotovitev je bila, je nadaljeval premier, da je komisija ustrezen instrument vlade, da nadaljuje svoje delo. „Predsednik republike in sam sem to voljo pozdravil,“ je pojasnil Pahor.

Glede obiska grobišča v Hudi Jami je premier dejal, da so člani komisije svetovali, naj do obiska pride potem, ko bo opravljeno sodnomoedicinsko delo „in bo grobišče primerno urejeno za obisk visokih predstavnikov države žrtvam tega nasilja. S predsednikom sva ta nasvet sprejela“.

Končano sodelovanje

odločila, da bova sodelovala,“ je poudaril premier.

„To je, da bi ob potrebni diskretnosti lahko opravljal pomembne misije v imenu predsednika vlade,“ je dodal premier. Na vprašanje, ali je prišlo do dogovora z Ruplom, saj ta trdi, da ni šlo za sporazumno razrešitev, je Pahor odgovoril, da sta Ruplom sporazumno razšla in da se bo vrnil na ministrstvo za zunanje zadeve. „Ugotovila sva, da okoliščine ne omogočajo takšnega sodelovanja, kot sva si ga v začetku zamislila,“ je dejal premier. Poudaril je, da je njegovi končni odločitvi zlasti botrovalo dejstvo, „da ob taki medijski pozornosti, zaslužno ali ne, nekdo na tem položaju ne more opravljati tistega dela, ki mu je bilo zaupano“. „In tako sva se sporazumno razšla.“

„Zaključek nesrečne zgodbe z gospodom Ruplom je primeren in koalicija sedaj precej lažje diha,“ je v zvezi z izjavo premiera Boruta Pahorja, da s posebnim odposlancem Dimitrijem Ruplom končujeta sodelovanje, povedala predsednica LDS Katarina Kresal. Predsednik DeSUS Karl Erjavec je v zvezi s tem dejal le, da so v DeSUS to že prej napovedovali.

Carlos Cesar Bizai

Slovenska emigracija v Entre Riosu

Pred dnevi sem prejel knjigo, ki je izšla izpod peresa častnega konzula R.S. v Rosario Carla Cesarja Bizaja v španskem jeziku pod imenom „La inmigración eslovena en Entre Rios“. Knjiga je bila tiskana oktobra 2006 v Buenos Airesu. Na nekaj več kot sto strani nam avtor poda del slovenske emigracijske zgodovine na argentinskih tleh.

Knjiga je pomemben prispevek za slovensko emigracijsko zgodovino in za argentinsko zgodovino o naseljevanju, seveda s poudarkom predvsem na krajevno zgodovino province Entre Rios. Ta provinca je bila ena izmed najbolj izstopajočih pri procesu argentinske emigracijske politike ob koncu XIX. stoletja. Avtor knjige celo prispeva zanimiv podatek, da je ta provinca pričela z imigracijsko argentinsko politiko o potrebi prihoda evropske emigracije na prostrani teritoriji, še pred začetkom argentinske državne zakonodaje. Pred to izdajo je pisatelj Bizaj izdal že dve knjigi v zvezi s podobno tematiko „Cronica de una familia eslovena en Entre Rios“ (ki so jo ponatisnili zaradi interesa, ki ga je vzbujala med bralci) in „Historia de la Iglesia de San Benito.“

Na sprednji strani platnic je na zemljevidu Argentine posebno označena provinca Entre Rios, da geografsko nakaže kraj dogajanja, z ozadjem barv slovenske zastave z grbom.

Na zadnjih platnicah je kratek življenjepis avtorja.

Knjigo nam na prvih straneh predstavi arh. Jure Vombergar. Med drugim poudarja težave, ki jih je imel avtor, da je zasledil potomce Slovencev, ki so bili v tem konkretnem primeru večinoma iz Goriških Brd in so prihajali v Argentino kot „Avstrijci“. Priimki iz Goriških Brd pa so italijanskega, furlanskega, germanskega izvora, ki so bili poslovenjeni, poleg tistih ki so bili že slovenskih korenin. Ob fonetični pisavi teh priimkov ob prihodu v Argentino pa se je odkritje slovenskega izvora še bolj zapletlo. Gre tu za posebno prizadevnost, zanimanje in vztrajnost avtorja, da je lahko odkril toliko potomcev slovenskih družin v tej medrečni provinci.

Uvodne misli poda avtor sam, kjer predstavi svoje korenine in uokvirja zgodovinski proces emigracijskega dogajanja na tem delu. Zaključuje misli s stavkom: „Da nihče ne zapusti rodne domovine, če nima velikega vzroka, ki bi ta odhod opravičil“.

V prvem delu knjige Bizaj razvije zgodovino dveh slovenskih emigracijskih tokov, vedno teritorialno omejenih na provinco Entre Rios, in sicer prvega izključno kmečkega prebivalstva v letih 1879 do 1888 in drugega naseljevanje v novem meščanskem kontekstu (obrtniki, delavci, manjši

trgovci) v letih 1926 do 1936. Bizaj analizira vzroke emigracije in razmere novega okolja ter prilagajanje v njem. Na zadnjih straneh knjige so omenjeni viri, na katere se opira v svojem tekstu; revije, zavod za statistiko, nadškofijski arhiv v Parana, državni in provincijski arhivi itd. Prvi del knjige končuje s seznamom slovenskih priimkov in njih inačice, ki so nastale v novi domovini.

Tako kot je prvi del knjige zgodovinske narave, je drugi del bolj literaren. Opisuje resnične družinske zgodbe slovenskih emigrantskih družin na podlagi pričevanj in razgovorov. Ta del je napisan z veliko ljubeznijo, z nekim romantičnim čarom, kjer ostanejo v ozadju težave in trpljenje ter izstopajo iz zgodbe vrednote kot ljubezen, pridnost, poštenost, plemenitost in domotožje po rodni krajih, ki stalno dokazuje, da kri ni voda. Štiri slike ilustrirajo vsebino knjige, med njimi podoba zavetnice Primorske Svetogorske Marije v cerkvi San Benito, ki ga je leta 2004 podarilo emigrantom svetišče Svete Gore.

Vsekakor je ta nov knjižni prispevek častnega konzula Carlosa Bizaja priporočljivo branje za slovenske in argentinske bralce. Vsi pa pričakujemo še kak nov Bizajev knjižni prispevek s tako zanimivo in malo poznano zgodovino prvih slovenskih emigracij v Argentino.

Tine Debeljak

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Stvarnost nas iz dneva v dan preseneča. Dolga leta že skupaj sledimo razvoju argentinske politike, pa bi pisec težko našel v spominski kakšno dobo tolikih hitrih manevrov, kot jih uprizarja sedanja vlada. Kot da iznajdljivosti ni konca. Vse skupaj pa precej nevarno zveni. Kot je zapisal v tukajšnjem jutranjku znan politični opazovalec: „Kirchnerji se igrajo z ognjem“.

Daj-dam. Ime stare ljubljanske trgovine je stalno geslo v vsakdanjem političnem barantanju. A verjetno nikdar še tako kot pod sedanjo vlado. In količina „menjave“ se suče po trenutni potrebi vladajoče dvojice. Znano je, kako so zadnje čase važne politične osebnosti zapuščale vladni tabor in se selile v opozicijo. Temu je vlada skušala napraviti konec s predčasnimi volitvami. A s tem še ni zagotovila poslušnosti krajevnih veljakov, ki omahujejo v zvestobi in se nahajajo pod stalnim pritiskom domačih kmetov, ki že več kot leto dni vodijo spor z vlado. Da si zagotovi zvestobo je vlada napovedala, da bo 30 odstotkov davka na izvoz soje namenila provincam in občinam, za javna dela. „Cristina hrani zvestobo s sojo“ smo lahko brali v naslovniku. Nič več in nič manj. V kratkem obdobju treh mesecev, ki nas loči od volitev, naj bi ta precejšnja količina denarja pripomogla, da se krajevni veljaki prepričajo in prepričajo svoje podložnike, da je najbolj pametno in koristno voliti vladne kandidate, kjerkoli in kakorkoli naj se že predstavi.

Ni vse zlato ... Poglejmo naprej tehnično plat te „razdelitve“. Vlada trdi, da je s tem delno ugodila željam kmetov, ki so zahtevali, naj se denar vrne provincam, od koder prihaja. V dekretu pa je navedeno samo, da se bo tistih 30% razdelilo po zakonu soudeležbe (coparticipación). A ta predvideva, da gre skoraj polovica katerekoli vsote za zvezno vlado. Torej ni jasno, če se bo provincam poslalo 30 ali 16% celotnega denarja. Poleg tega je sistem soudeležbe svojevrsten. Sorazmerno (proporcionalno na prebivalca), bosta največ dobili provinci Santa Cruz in Ognjena zemlja, kjer o proizvodnji soje ni ne duha ne sluha. Denarno bo največ sredstev šlo v občine drugega in tretjega pasu okoli Buenos Airesa, kjer kmetijstvo nima koščka zemlje. Najmanj pa bodo dobile provincе kot Entre Rios, ki je osrčje gojenja soje. Poleg tega, se denar lahko uporabi samo za javna dela in ni jasno, če gre za ista, ki jih je vlada že napovedala in jih bo sedaj prepustila provincam in občinam, ki tako krvavo potrebnega svežega denarja

ne bodo videle.

Nova stavka, stara zgodba. Vodstvo kmečkih organizacij je takoj napovedalo novo stavko. Teden dni ne bodo prodajali ne žita ne mesa. A poleg tega in mimo navodil z vrha, so kmetje na številnih točkah v celoti ali le delno blokiral cestne. S tem se seveda večja že tako razpaseni nered in pomanjkanje mesa pritiska navzgor visoke cene. Mnogi se sprašujejo, zakaj je vlada storila ta korak prav v trenutku, ko je bila še možnost dialoga s kmečkimi predstavniki in je bilo še živo upanje mirnega dogovora. Odgovor ponovno najdemo v nestrpnosti bivšega predsednika, ki nenehno išče nasprotnikov in čigar politično vodilo je „vse ali nič“. Ni vmesnih izhodov, ni dialoga, ni popolna predaja ali poraz.

Gobernabilidad. V slovarju nisem našle te besede. Najbližje je bil izraz „gubernable“, ki ga Grad prevede kot „vodljiv“. V bistvu gre za sposobnost ali zmogljivost vodenja, vladanja. Marsikatera vlada je že to besedo uporabljala kot vabilo ali kot strašilo. Sedaj zakonca Kirchner tudi segata po njej. Formula je enostavna: če zmaga vlada, bo država vodljiva, če ne, bomo zapadli kaosu. Torej: vse je upravičeno, ker gre za vodljivost države in družbe. Ta je bil tudi eden izmed izgovorov za sklic predčasnih volitev. A v bistvu vlada sama postavlja na kocko to „gubernabilidad“. Na prihodnjih volitvah bo vladna „Fronta za zmago“ izpostavila usodo 60 svojih poslancev. Da jih ohrani, mora prejeti skoraj polovico vseh oddanih glasov. Po sedanjih ugotovitvah je precej daleč od te številke. Vodljivost bi bila zagotovljena, če prepričljivo zmaga. A s kakšno avtoriteto bo vodila državo, če bo jasno, da po 10. decembru ne bo imela več kontrole nad poslansko zbornico? Kirchneristični vodja piketov Ferisco je že dejal, da če bo vlada poražena, bosta Kirchnerjeva odstopila „pa naj državo vodi Cobos“. Potem je popravil izjavo, a sam bivši predsednik nenehno namiguje na podobne možnosti. Pač, običajno izsiljevanje.

Vsi enotni, a ne preveč.

Opozicija nenehno pridobiva na moči, a ne more doseči enotnega nastopa. Nekateri opazovalci sicer trdijo, da je tako bolje. Dve močni a ideološko ločeni povezavi boste prejeli več glasov kot pa ena sama preveč pomešana. To sicer ustvarja možnost, da bi vlada zasedla prvo mesto. A na ta način bi tudi izgubila več poslancev, kar je glavni cilj opozicije na teh volitvah. Bomo videli. Medtem pa v parlamentu napreduje zakon o prehodnih volitvah.

Heroji sprave

v soboto, 21. marca, se bomo duhovniki ob pogledu v bogoslužni koledar, ki ga imamo po naših zakristijah in so v njem med drugim zapisani tudi naši rajni duhovniki, spominjali sedme obletnice smrti prelata Jožeta Mavsarja. Njegov „rojstni dan za nebesa“ ima zdaj, ko je v naši domovini spet toliko gorjenja o spravi v slovenskem narodu, posebno vrednost.

Jože Mavsar je bil ena izmed žrtev druge svetovne vojne na Slovenskem. Imel je to milost in moč, da je za življenje opravil spravno dejanje z enim glavnih morilcev svoje družine in tudi s tistimi, ki so zahtevali pobjo Mavsarjevih. Partizanom, ki so ubili deset članov družine Mavsar iz Šentruperta na Dolenjskem (sedem 27. decembra 1942, tri pa pozneje), je odpustil in to javno izpovedal ob obisku domovine 4. julija 1993 v domači župnijski cerkvi. Povedal je, da je že 11. junija 1969 napisal pismo enemu od morilcev Mavsarjevih in mu v duhu evangeljskega navodila: „Če prineseš svoj dar k oltarju ...“, sporočil, da mu odpušča ter mu obljubil molitev, da bi se tudi on spravil z Bogom. Ko je pozneje prišel v domovino, sta se tudi zasebno srečala. Tam mu je „ponudil roko sprave in z njim, po dolenjski navadi, popil kozarec vina“. Obiskal je tudi svoj rojstni dom, na katerem so takrat živeli potomci tistih, ki so zahtevali smrt njegovih staršev, in tudi tam „spil spravi kozarec“. Prelat Mavsar je ob tem pričevanju rojakom dejal: „Bog me je čudovito blagoslovil za to spravo“ (glej Družina 29/1993, str. 4 in 7).

Ob tem heroju (namerno uporabljam ta izraz, da mu vrnemo pravo vsebino) sprave, ki je znal tako kakor številni, zares številni slovenski kristjani, odpustiti morilcem in zato sproščeno živeti naprej, pa ne morem neprizadet mimo vseh tistih, ki še danes ustvarjajo meglo zato, da vzdržujejo mit o brezmadežnosti narodnoosvobodilne vojne. Gotovo je na prvem mestu ZZB in njen predsednik dr. Janez Stanovnik. Ko je na primer dr. Danilo Turk lani ob začetku svoje predvolilne kampanje izjavil, da so komunisti izkoristili NOB za revolucijo mu je Stanovnik javno sporočil, da ga borci ne bodo podprli oziroma volili. In kot kažejo zadnje izjave sedanjega predsednika, je grožnja dosegla namen.

Vsi, ki bi radi obdržali mit o neomadeževanosti NOB, ponavljajo obtožbe o kolaboraciji in pri tem uporabljajo izraz izdajalci. To so hude obtožbe, večinoma popolnoma brez osnove, posebno ko pogledamo okostja žrtev. Vse izvirajo iz enega samega dejstva: začelo se je z revolucijo, ki so jo ob okupatorjevem napadu na naše narodno ozemlje razglasili komunisti. Ti so zato tudi odvzeli vsem drugim strankam pravico do vodenja odpora proti okupatorju. Zlo se je začelo komunistični partiji, ki je najbolj tragično okoliščino slovenskega naroda izkoristila za krvavo revolucijo. Zato tudi toliko žrtev. O komunizmu je znano, da temelji na strahu, lažeh, nasilju in gorah trupel. Ponavljanje obtožb o kolaboraciji vsevpred pa služi predvsem opravičevanju krutih dejanj, ki jih pozna v tako surovi obliki, kakor jih odkrivamo ob Hudi

Jami, le komunizem. Kako lahko „operetni zgodovinarji“ s kolaboracijo opravičijo uboj Vilka Mavsarja (23. marca 1943), ki ga je morilec potem, ko se je rešil iz gorečega gradu Dob, kjer so partizani ubili sedem njegovih domačih, poiskal pozneje in ga ustrelil? Kako more biti dvanajstletni fantič, ki je zrl smrti svojih najbližjih v oči, kolaborant? Ustavimo zato posplošno obtoževanje s kolaboracijo.

Ko ocenjujem odmeve ob odkritju grobišča v Hudi Jami pri Laškem, ne morem mimo nedopustnega dejstva, ki so ga izkoristili nekateri naši mediji. Zaradi pietete do kruto umorjenih si ne bi smeli privoščiti oddaj, kakor sta bili Polemika na slovenski televiziji ali Trenja na Pop tv-ju. Prehudi zločini so se tam zgodili brez sodbe, da bi si ob njih privoščili polemičnost. Ob grobiščih, kot je Barbarin rov v Hudi Jami, ni zmagovalcev in kolaborantov, ob takih grobiščih smo vsi poraženci. Kristjani tudi vemo: kdor sovraži človeka, sovraži Boga!

V teh „polemičnih“ oddajah pa so zopet dobili priložnost nekateri, da sejejo sovraštvo in razdvajajo narod ter ovirajo, da bi tisti, ki so sodelovali pri takih pobjah (storilci, vozniki, stražarji, sosedje ...) končno spregovorili. Še huje pa je bilo to, da so javno blatili, jemali dobro ime in poniževali posameznike, peščico iskrenih privržencev sprave. Najbrž zgolj zato, da hi jih ustražovali, jih prisilili k temu, da bi prenehali s svojim delom. Iskrena hvala kriminalistu Pavlu Jamniku, zgodovinarjema Jožetu Dežmanu in Mitji Ferencu, generalni državni tožilki Barbari Brezigar in še nekaterim, da imajo pogum opravljati nujno potrebno delo pri zdravljenju slovenske narodne rane, ranjene slovenske duše. Prosim jih, naj ne hodijo k takim, ki blatijo njihovo ime in dobro delo, kot se s too dogajalo ob zadnjih televizijskih oddajah. Pri teh, kot smo lahko videli, sprave še dolgo ne bomo dočakali. Narodnih herojev, kakršen je bil prelat Jože Mavsar, tam, žal, še ni ...

(Franci Petrič - Družina, 22. marca 2009)

Lutkarstvo v Sloveniji živi

21. marca po vsem svetu obeležujejo svetovni dan lutk, letos pa še 80. obletnico mednarodne zveze UNIMA.

To, da lutkarstvo v Sloveniji živi, pričajo podatki, da se z njim poklicno ukvarja 23 ustanov ali posameznikov, združenih pod okriljem Ustanove slovenskih lutkovnih ustvarjalcev, okoli sto predstav letno pa nastane v ljubiteljskih krogih.

„Lutkarstvo je pri nas disciplina, ki nikoli ni poznala

velikih budžetov, odlika ji je skromnost, pa tudi ogromnost v domišljiji in inovativnosti. Odločili smo se prav zato, da ob tej prigodi dveh svečanih dogodkov v naši kulturni skupnosti usmerimo pozornost na umetnike, ki so s svojim delom zadolžili nas lutkarje in lutkarstvo, pa tudi celotno družbo,“ je ob letošnjem dnevu lutk in visokem jubileju UNIMA zapisal predsednik UNIMA Slovenija Robert Waltl.

SLOVENCİ V ARGENTINI

ZAČETEK OSNOVNOŠOLSКИH TEČAJEV

„Želimo si boljši svet“

V nedeljo, 8. marca 2009 smo vstopili v novo šolsko leto z začetno prireditvijo slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši.

Srečanje smo pričeli ob 16. uri s sv. mašo, ki jo je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev, dr. Jure Rode. Otroci, ki so leto preživeli počitnice na koloniji Zedinjene Slovenije v Cordobi so spremljali bogoslužje z lepim pe-

tjem.

Med pridigo nas je gospod Rode spodbujal, naj prosimo Boga za tri milosti. Najprej naj prosimo sv. Duha milost, da bi znali lepo učiti naše otroke ne samo intelektualno ampak da bi jih vzgajali za življenje. Ni dovolj, da nekaj razumemo kot resnično ampak, da to tudi spoznamo in po tem živimo. Otrokom naj bi bili v oporo duhovniki, starši in učitelji.

Druga milost, za katero naj bi prosili je, da bi naše slovenske šole vedno delovale v katoliškem duhu. Beseda „Slovenec“ naj bi bila vedno enaka besedi „katoličan“, naj bi spoznali to kot bogastvo v našem življenju, da bi naš cilj vedno bil spoznavati Boga in mu služiti. Tretja milost pa, naj prosimo za ljubezen in vztrajnost pri učenju slovenščine. Naj ne bi bila slovenščina samo učni jezik v šolah ampak pogovorni jezik doma.

Da bi vse te milosti dosegli in v njih vztrajali smo se priporočili Materi Mariji in blaženemu Slomšku.

Po končanem bogoslužju smo se pomaknili proti dvorani. Še preden smo vstopili, smo si lahko ogledali fotografije in ročna dela letošnjih slovenskih otrok, ki so v januarju obiskali kolonijo v Hanželičevem domu.

Pred nastopom otrok Baragove

Ana in Lucijana

šole, je gospa Irena Urbančič Poglajen pozdravila vse navzoče.

Za tem se je začela predstava pod naslovom „Želimo si boljši svet“ (otrokove pravice). Na odru se je odigral kratek prizor, ki je uvedel v tematiko. Ob strani so pa stali otroci oblečeni v noše različnih narodov.

Ti so recitali in peli, na ekranu so se odvijale slike in napovedovalka je našela pravice otrok, ki se glasijo takole:

Vsak otrok ima pravico do imena in državljanstva, do družine, do svojega mnenja in izražanja, do igre in prijateljev, do nenasilnega ravnanja, da nekatere stvari ohrani zase, do zdravja in zdravniške pomoči, do izobrazbe, do posebne oskrbe v primeru invalidnosti.

Vse te pravice pa prinašajo tudi dolžnosti. Otroci se morajo zavedati, da s svojimi pravicami ne smejo krati pravice ostalih otrok, da se morajo učiti in ne motiti drugih pri učenju, da morajo spoštovati in poslušati starše in učitelje, da morajo pomagati, ko je to potrebno, da so v igri pravični in solidarni, da morajo odrasli osebi, ki ji zaupajo obvestiti o vsakršnem nasilju (pa naj bi se to pripetilo njim ali komu drugemu).

Za konec so otroci zapeli pesem „Poglejte nam v oči“, napovedovalka pa zaključila s sledečimi besedami, ki naj bi bila želja vseh učiteljev slovenskih šol: „Dragi otroci! Pravico imate do varnega, ljubečega ter srečnega otroštva! Ob začetku šolskega leta vam želimo vse dobro! Naj bo šolsko leto polno ne samo novega znanja, temveč tudi prijetnega druženja s sošolci in učitelji. Iz srca: veselo in uspešno leto 2009!“

Gospa Irena Urbančič Poglajen je zopet stopila na oder, tokrat, da se je zahvalila otrokom in učiteljem Baragove šole za tako lep nastop. Vsi (vidni in nevidni sodelavci) so bili deležni močnega aplavza, šopek rož so pa prejeli gospa Lucijana Servin Čeč, voditeljica Baragove šole, gospa Rotija Grbec, za zamisel programa in gospod Jure Urbančič za uspešno vodenje kolonije v Cordobi.

MLADCI IN MLADENKE

Taborjenje v Mar del Plati

Zbrali smo se zgodaj zjutraj na Slovenski Pristavi v Castelarju 27. decembra 2008. Prišli smo se mladci in mladenke iz Carpachaja, Pristave, Ramosa, San Justa in San Martina.

Odpeljali smo se v Mar del Plato v dveh avtobusih. V enemu so bili najmlajši, osmošolci; v drugemu pa starejši, to smo prvi in drugi letnik, vsak s svojimi voditelji. Vodili so nas Maruša Zurc Čeč in Marjana Rožanec iz Pristave, Anka Smole Kokalj in Cintia Seljak iz Ramosa, Jure Urbančič, Marija Zupanc Urbančič, Stanko Jelen in Erik Oblak iz San Justa, in Andrea Pra-

protnik Delich iz San Martina.

Vozili smo se sedem ur in pol. Ko smo prišli na kraj kjer bi stanovali, smo postavili šotore v katerih smo spali. Potem smo šli na morje in se tam tudi igrali.

Ves čas taborjenja smo preživeli lepe trenutke. Tudi smo pomagali v kuhinji. Organizirali smo gala večer

in kres. Imeli smo še čas za razgovor. Taborjenje nam je nudilo priložnost, da smo se bolj zblížali s tistimi, ki jih morda še nismo dobro poznali.

Bilo je lepo! Hvaležni smo vsem ki so nas spremljali, za njihov trud in pomoč, da smo imeli to veselo priložnost!!

OB 30-LETNICI SMRTI DR. RUDOLFA HANŽELIČA

„Naš“ počitniški dom (2)

VINKO RODE

Ko sem zdaj že pogledal čez sedem križev, se mi je mnogo letošnjih sprehodov zahodilo po stezah spominov. V čase ko sem z družino taboril pod vrbo, in še dlje, skoraj na začetke Doma. Kaj vse smo obredli peš, vse peš, na nepozabnih izletih: pohodi na Uritorco so bili skoro obvezni - in kar nekam obredni, kot romanje. Pa skok na Mástil in na Gemele ter čez Pampille do jezca Los Alazanes, nato pa dolga dolga pot do Capille. In če ni bilo kolektiva še peš do doma. Vsaj enkrat vem, da je bilo tako. Čeprav utrujeni in opečeni od planinskega sonca, smo domov grede še peli „Če študent na rajžo gre“ in podobne. V kakšni družbi je to bilo? Morda bi na kakšni sliki ugotovil, v spominu pa veliko drobnih doživetij žal drsi v pozabo. Ko sem bil prvokrat v Dolores, sem bil nastanjen pri družini Campos. Bilo je že izven sezone, vso oskrbo sem imel pri tej družini. Dekleta so bila prijazna, pa tudi privlačna. Starejša je bila učiteljica, najmlajša je zvonila k nedeljski maši. Takrat sem pribežal v planinski svet ves okužen in bolan od mestnega asfalta. Oddih je bil prvinski, kot da bi se vrnili v izgubljeni raj, v srečno otroštvo. Po letih ravninske enoličnosti in „cementnega pragozda“ sem kot nor pil lepote sveta, ki je bil moj prvinski svet: svet ognja-sonca, vode, vetra in zemlje.

Takrat sem tudi spoznal dr. Hanželiča. Vem, da sva imela tudi kak daljši pogovor duhovne vsebine. O njem hranim v spominu dve podobi. Kot mašnik je bil dostojanstven in kot pridigar zelo izbranih misli. Vem da je omenjal kot slavo božjega stvarstva bližnje poznane gore, hribe in doline. Druga podoba je pa skoraj nasprotje prve. Videvali smo ga s samokolnico in z zidarskim orodjem - pač kot zidarja. Zavedal se je svojega pionirskega podviga in je bil pripravljen prijeti za vsako delo. Ogromno težaškega dela je opravil pri zidavi in pri ustanovi nasploh, kot silno skrben in odgovoren gospodar. Pa je bil le bolj oskrbnik, saj je vse bilo namenjeno bližnjemu, slovenski skupnosti. Kar smo si nekdanji letoviščarji dobro zapomnili je tudi njegova strogost kar se tiče urnikov in počitka. V tem je bil pač dosleden: v počitniškem domu naj bo počitek zagotovljen vsem. To je posebno hudo prizadelo strastne tarokaše. Današnja uprava je v tem oziru liberalnejša, saj se prišteva prav k temu cehu.

Zasluzeno ima dr. Hanželič, da se po njem imenuje počitniški dom - in zdaj tudi ulica v Doloresu, kar je občinsko priznanje. Lepo izrezljana tabla nam to pove, ko stopamo od glavne ceste proti vasi, a žal je napis težko berljiv: sonce in dež ga neusmiljeno obdelavata. Podobno se dogaja z njegovim nagrobnikom: pogreza se v zemljo, da je spodnji zapis že zabrisan. Pogrešal sem tudi

tablo „Hotel de campo Dr. Rodolfo Hanželič“, ki je pred dvema letoma še stala.

Sedmega februarja letos sem beležil naslednje. „Zjutraj so odšli Tomažinovi in Bukovec. Dopoldne se je sin Sergij z otrokoma odpeljal proti Nono. Takoj nato sem šel pozdravit g. Hanželiča in spremljevalce. Zahvalil sem se mu za vsa sončna poletja, ki sem jih tu preživel. Za „Dvojčki“, za Uritorco, za reko Dolores, ki je danes komaj še potoček, za dolino in za gričevje tam do El Rincona, pa za Paredones in za Ongamiro. In tudi še za letošnje češplje, ki sem jih pridno nabiral in zobal. G.Šterbenca zdaj spremljata dve ženski imeni. Njegovo zgodbo sem bral predlanskim - in ravno tiste dni je prišla na počitnice njegova hčerka s sinovo družino. Letos sem zvedel, da je bil mož dvakrat poročen, tako da bosta spremljevalki kar njegovi ženi. G. Lojze Pirc mi je znan iz Hiawathe, otok mnogih naših izletov. Zdaj je zapisan tudi v kroniko Hanželičevega doma, enako kot Šterbenca.

Kje da sem bral zgodbo zadnjega? Tomaž Rant jo je napisal - in tudi nekaj drugih zgodb, ki potekajo v Doloresu. Morda se bo lotil sistematične kronike počitniškega doma, ki ga že nekaj let uspešno upravlja, skupaj z ženo in družino.

(Konec prihodnjic)

70 let konca državljanske vojne v Španiji

Gibraltarska vrata, so bila že iz davnine velikega strateškega pomena, ker povezujejo Sredozemsko morje z Atlantskim oceanom. Na obalah Afrike, Azije in Evrope, so nastale in se razvile najvišje kulture: egipčanska, grška, rimska in arabska. Po krvavih punskih vojnah med Rimljani in Kartažani, so zmagoviti Rimljani to morje smatrali za svoje, to je „mare nostrum“. Milijone Evropskih izseljencev so vozili parniki tam v 19. in 20. stoletju skozi ta vrata v Ameriko, kjer so našli kruh za sebe in svoje potomce. Tudi tisoče Slovencev je parnik „cesar Franc Jožef“ iz Trsta, pripeljal na obale Amerike pred I. svetovno vojno.

Toda osrednja tema mojega prispevka je španska državljanska vojna, ki je bila uvod v II. svetovno vojno, ki je pričela komaj pet mesecev pozneje, a še prej sta zunanja ministra Nemčije in Sovjetske zveze avgusta 1939 podpisala med obema državama nenapadalni pakt. Svet je osupnil vpričo tolikega licemerstva, ki je zmedel celo komuniste, ki niso zmogli razumeti te umazane politične igre kajti njena prva velika žrtev je bila Poljska, razkosana med naciste in Sovjete.

V Španiji je že več kot stoletje pred izbruhom državljanske vojne vladal velik političen in gospodarski nered. Politiki željni oblasti, so za dosego svojih sebičnih ciljev snubili vojake, ki so postali njih orodje. Izvedli so brezštevilne vojaške puče, ki jih v Španiji imenujejo „pronunciamientos“. Vse to podrobno opisuje sodobni španski zgodovinar Julio Merino v knjigi: „Tragedija španskih generalov“. Tam v 30. letih je vojni minister Manuel Azaña začel uvajati ponesrečene reforme v španski vojski, češ, da so ljudske milice uspešnejše kot redna vojska, kakor so tako bile milice v francoski revoluciji, ki so zavrnile napade Avstrijcev in Prusov leta 1792 (Valmy).

Tam v 30. letih je tedaj brigadni gen. Francisco Franco, postal direktor Vojne akademije v Zaragoza. V svojem nagovoru je na kadete, ki so zaključili triletno študije, priporočal naj bodo budni in odločni v obrambi, od znotraj in zunaj ogrožene domovine. Ta nagovor je bil za gen. Franca usoden. Minister Azaña je ukazal zapreti vrata akademije, njenega direktorja pa poslal na Kanarske otoke, kot vojaškega guvernerja. Pred odhodom na novo službeno mesto, je gen. Franca sprejel predsednik Alcalá-Zamora. Zgodovinar Merino v zgoraj omenjeni knjigi, priobči kratak razgovor med obema takole:

Franco: - Gospod predsednik, bojim se, da bo v Španiji zavladal komunizem.

Zamora: - Ne bojte se general, v Španiji komunizma ne bo.

Franco: - Nisem siguren, da komunizma v Španiji ne bo, vem le to, da ga ne bo tam kjer bo Franco.

Po tem, sta se Franco in Zamora poslovila.

V naslednjih letih so se politične strasti zaostrele. Gorele so cerkve, samostani, gospodarska poslopja velikih posestnikov. Sledili so ropi, politični umori desničarsko usmerjenih osebnosti. Merino bralcem njegove knjige pove sledeče: „Španci v onih časih nismo bili več podobni ljudem, ampak tolpi volkov.“ Spričo teh dogodkov, je svetovno mnenje postalo zaskrbljeno. Zlasti je to veljalo za angleško vlado, kateri bi sovjetska Španija zagotovo vzela Gibraltar, ki ga imajo Angleži v posesti že od leta 1713, in preko tega kontrolirajo plovo po Sredozemskem morju vse do danes. Vedno dobro informirani, so spoznali, da bi jim Franco utegnil koristiti, zato so ga strogo tajno z letalom iz Kanarskih otrokov pripeljali v Marok, kjer je Franco organiziral špansko in kolonialno vojsko, ki se je izkrcala na španska tla, kjer so že preje njegovi pristaši pripravili vse potrebno za začetek ofenzive onega 18. julija 1936.

Francove nacionaliste sta kmalu po tem podprla Hitler in Mussolini. Republikance pa Stalin. 1. aprila 1939 je Franco uradno nastopil kot oblastnik in s trdo roko zavladal v deželi večnih nemirov za naslednjih 40 let. Po končani II. svetovni vojni, so zmagoviti zahodni zavezniki Francu prizanesli in kmalu po tem postali celo njegovi zavezniki, ko je „pričela hladna“ vojna med temi in Sovjeti.

V špansko državljansko vojno, so hitele na pomoč republikancem številne mednarodne brigade. V jugoslovanski so se borili tudi Slovenci (bili so preje sezonski delavci v sosednji Franciji). V slovenskem zborniku iz leta MCMXLV (1945), ki ga je izdala državna založba Jugoslavije, je v tem priobčen prispevek Aleša Beblerja, ki je bil v prej omenjeni brigadi. Politični komisar na Jaramski fronti, južno od Madrida. V svojih spominih omenja Franca Rozmana, doma pod Šmarno goro pri Ljubljani, ki se je izkazal „hraber in iznajdljiv“ v bojih z nacionalisti. Rozmanu je uspela vrnitev v Slovenijo, kjer se je na začetku komunistične revolucije doma vključil v Partizanske vrste in postal „komandant Stane“. Partizane, ki so se udeležili španske državljanske vojne je njih vodstvo imenovalo „Špance“. Na puškinih kopitih teh, se je glasil napis: „No pasarán“, torej bojni klic slovite španske revolucionarne Dolores Ibárruri, ki so jo poznali kot „La Pasionaria“, ki je po porazu republikancev skupaj z Negrinom zbežala v Sovjetsko zvezo in se šele po Francovi smrti vrnila domov in umrla v visoki starosti.

Med udeleženci španske državljanske vojne je bil tudi moj bližnji sosed Silvester Vočko, ki je padel na Jaramski fronti. Njegovo ostarelo mater sem poznal. „Ljudska oblast“ je tej priznala pokojnino za padlim sinom. Le kaj je Silvestra ganilo umreti v tujo deželo, so se spraševali starejši sosedje. Kot mnogi drugi je tudi Silvester sledil klicu kominterne, češ, da se mora boriti za zmago socializma in tako izboriti delavnemu razredu lepšo prihodnost, ki jo on ni doživel kakor tudi ne množica njegovih tovarišev iz ostalih dežel Evrope.

Nace Frančič

V spomin Ivanki Petkovšek roj. Plečnik!

Draga Ivanka!

Žalost je preplavila dušo ob novici, da je nenadoma ugasnila luč tvojega življenja. Bila si plemenita, dobra, ljubezniva, skrbna žena, mati in babica. Z možem Janezom sta ustvarila toplo družinsko zavetje. Otroke si lepo vzgojila v veri in ljubezni do slovenstva, bila si zavedna Slovenka! Nudila si nam vedno topel, prijazen nasme. Skrbno si vodila petje ob slovenskih pogrebnihih mašah v našem kraju „Loma Hermosa“. Iz domovine, tvoj rojstni kraj Hotedršica, si nam prinesla lep slovenski običaj: božično devetdnevnicu, ki si jo navdušeno in skrbno vodila.

Slovenske družine iz Loma Hermosa opravljamo to prisrčno pobožnost več kot 40 let: 9 dni pred božičem nosimo Marijin kip, ki ostane vsako noč v eni hiši. Ko smo vse družine zbrane pred prvo hišo, potrkamo in zapojemo: „Dober večer dobri ljudje, Marija Vam nasproti gre,

Marija je Mati božja, prosi Boga za nas.“ Hišna vrata se odprejo in ena od deklet, ki nosi lep Marijin kip, vpraša gospodinjo: „Ali sprejmete Marijo v vašo hišo?“ Gospodinja odgovori: „Marija, radi te sprejmemo v našo hišo, na tvoji poti v Betlehem, Ti pa se spomni na nas, ko bomo trkali na nebeška vrata.“

Prišla je ura in si potrkala na nebeška vrata v trdnem upanju, da so ti odprta. Ljubi Bog ti bo gotovo dal svoje končno in popolno plačilo v božjem bivališču.

Hvala, Ivanka, za vse neštete ure, ki si jih darovala; hvala ti za lepe trenutke, ki smo jih skupaj delili v božičnem času, ko smo molili in prepevali Marijine pesmi, ki so ti bile tako pri srcu. Ostala nam boš v lepem spominu.

Počivaj v miru. Družino priporočamo v molitev Vsemogočnemu, naj jim podari milosti tolažbe.

Vdana Marija Petkovšek

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Kristjanova pot

Bogu smo dolžni zahvalo, da smo krščeni, da smo katoličani in v Kristusovi Cerkvi.

Vse te nadnaravne dobrine smo prejeli pri krstu, na katerega malokdaj mislimo, pa bi ga nikdar ne smeli pozabiti.

Krščanstvo je način življenja. Zato ima kristjan svojo življenjsko pot, svoj način življenja in delovanja, drugačen pogled na svet in na ljudi okrog sebe.

Jaz sem pot, je rekel Kristus. On nam jo kaže s svojimi zgledi, s izpopolnjevanjem Očetove volje, s svojim naukom, predvsem z novo zapovedjo ljubezni, s svojimi molitvami, trpljenjem in vstajenjem.

Dokler bomo hodili za Njim, bomo gotovo na pravi poti. Moramo ga posnemati, živeti po Njegovem nauku in skušati biti rešitelji današnjega sveta.

Na tej poti je zelo veliko dela, pa tudi priložnosti, da jo prehodimo kakor kristjani. Ni vsak korak pravilen in dovoljen.

Široka je pot, ki vodi v pogubo in ozka je tista, ki nas vodi v življenje. Veliko jih gre po široki poti, a malo po ozki. In med njimi, moramo biti mi. Ozka pot je edina in ni druge izbire. Ne smemo jo zgrešiti. Razne obljube in prikazovanja naj nas ne prepričajo in ne potegnejo za seboj. Noben zgled naj nas ne osvoji in okolje naj nas ne prepriča.

Kristjanova pot je plavanje proti toku. A to naj nas ne moti. Četudi bi ostali sami na tej poti, je za nas dobro, če vztrajamo. Jezus je tudi bil sam in je imel veliko nasprotnikov. A zmagal je samo On. In Cerkvi je obljubil, da jo peklena vrata ne bodo premagala. V tem nam je zagotovljena božja pomoč in končna zmaga. Če nam mečejo polena pod noge, nismo ne prvi in ne zadnji, ki jih na pohodu moramo odstranjevati. Naveličajo naj se drugi, ne mi. Bodimo luč drugim na njih poti. On je Luč za nas, mi pa z njo osvetljimo njihovo pot. Posnemajmo Njega oni pa nas.

Tudi tako bomo dokazovali, da je božje kraljestvo dobrina, za katero se spleča potruditi.

DRUŽINA IN DRUŽBA

Kako povedati

Zelo pomembno je, kako bolniku govorimo o njegovem stanju. Vzeti si moramo dovolj časa, poiskati primeren trenutek in tudi primeren prostor.

Ženska še sedaj ne more pozabiti zdravnika, ki ji je na stopnicah rekel: „Gospa, vi imate pa raka.“ Ob sebi je imela petletno hčerko. Mislija je, da se ji je sesul svet. Zdaj, po šestnajstih letih, bolnica še živi.

Biti moramo tudi potrpežljivi, če se nam morda zdi, da smo stvar že tolikokrat povedali in bolnik še ni dojel. Ne smemo se jeziti, če se vrača z istimi vprašanji. In vedno mu moramo zagotoviti, da mu bomo pomagali, da bomo ostali pri njem.

Prav tako moramo biti zelo potrpežljivi s svojci. Tudi oni težko dojemajo, kaj se dogaja z bolnikom. Pogosto se teže kot bolniki soočijo z boleznijo in umiranjem in jih je tudi veliko bolj strah kot bolnika. Predvsem pa svojci navadno mislijo, da bolnik ni sposoben za pogovor o svoji bolezni in bi ga to preveč potrla in mu

vzelo voljo do življenja. Tako se dogaja vsak dan, da prihajajo svojci, ki jih ne zanima najprej to, kako bomo bolniku pomagali, ampak želijo predvsem to, da mu ne bi povedali „resnice“ in da bi mu jo prekrili. Zato je treba tudi njim pomagati, da se začnejo odkrito pogovarjati z bolnikom, da odstranijo pregrade, ki so nastale zaradi strahotnega molka.

Informacij o bolniku, ki je hudo bolan, ne smemo nikoli dajati po telefonu. Prvič zato, ker nikoli ne vemo, kdo je v resnici na drugi strani žice, drugič pa zato, ker nikoli ne vemo, kako bodo svojci reagirali.

Izobraženci na splošno teže sprejemajo bolezen kot drugi, zdravstveni delavci še prav posebno težko. Hočejo vse natančno vedeti, kako bo potekala bolezen, kakšen bo učinek zdravljenja itd. Vse analizirajo. Toda medicina ni matematika in je zelo veliko neznanek, na katere da odgovor le življenje samo. Poleg tega gre tu za splet medčloveških odnosov, ki se ne dajo zajeti v nobene sheme in številke in prav ti zelo vplivajo na razvoj

bolezni in na bolnikovo počutje.

Včasih se tudi zgodi, da svojci sklenejo, da bodo tega ali onega med njimi obvarovali pred šokom in mu o bolezni ne bodo nič povedali.

Prišla je 94-letna gospa, drobna, sivolasa, v črnini. Pred štirimi dnevi so ji pokopali sina. Nikoli ji ni nihče povedal, da je resno bolan in da lahko umre. Zato je bila smrt zanj hud šok, nanjo ni bila pripravljena. Odzvala se je burno. Ni sprejela dejstva, da je sin mrtev, hotela je, naj ga odkopljejo.

Če bi drugi otroci materi že prej povedali, kako je s sinom, bi jo počasi pripravili. Tako pa jo je smrt doletela popolnoma nepripravljena.

Resnica je vedno boleča, je pa edina osvobajajoča. Življenju, kakršno je, ne moreš ubežati. Resnica bolniku pogosto vlije močno voljo do življenja, v njem prebudi skrite sile, ki jih prej ne bi nikoli pričakoval. Pripravljen se je boriti za vsak dan življenja.

Metka Klevišar

NOVICE IZ SLOVENIJE

KJE SO OSTALE ERJAVČEVE OBLJUBE?

Po predlogu zakona o enkratnem pokojninskem dodatku, ki ga je v parlamentarni postopek vložila poslanska skupina SDS, bi upokojenci z nizkimi pokojninami enkratni pokojninski dodatek v dveh obrokih dobili v letu 2010, je povedal poslanec SDS Vinko Gorenak. Državna sekretarka na ministrstvu za finance Helena Kamnar pa je na časninarski konferenci po seji vlade dejala, da draginjskega dodatka za upokojence z nizkimi pokojninami v tem trenutku ni možno zagotoviti. (Erjavec je pred volitvami obljubljal upokojencem 1.000 evrov na mesec, zdaj pa niti enkratnega dodatka ne bodo dobili)

BREZPOSELNOST V JANUARJU

Stopnja registrirane brezposelnosti v Sloveniji je januarja znašala 7,8 odstotka, kar je za 0,8 odstotne točke več kot decembra, so sporočili iz državnega urada za statistiko. Januarja je bilo registriranih 73.911 brezposelnih oseb, od tega 37.220 žensk in 36.691 moških.

CLIOV FRANCOSKI POLBRAT

Francoski avtomobilski proizvajalec Renault bo ob povečanem povpraševanju po cliu 2 in twingu, ki ju izdelujejo v novomeškem Revozu, model clio 2 izdeloval tudi v Franciji. Bojazni, da bi proizvodnja po upadu naročil ostala le v Franciji, po besedah predsednika uprave Revoza Aleša Bratoža ni.

BO GLEDALIŠČE LE OSTALO?

Ljubljanski župan Zoran Janković je vodstvu Šentjakobskega gledališča predlagal, da ostane v Mestnem domu, vendar pod pogojem, da se vsi uporabniki prostorov dogovorijo o sodelovanju, je povedal direktor Šentjakobskega gledališča Srečko Kermavner. Vodstvo gledališča predlog župana pozdravlja, je še dejal.

AFORIST PETAN

Tito je bil antifašist in je za to nekaj naredil, a je tudi vojni in poveljni zločinec, je za Večer dejal pisatelj Žarko Petan. "Predsednik vlade ne more reči, jaz sem Primorec in nas je rešil Tito. V enem primeru že, v drugem pa nas je pobil," meni Petan. Kot je dejal, ob odkritju v Hudi Jami ni videl manipulacij, le to, da so bili vsi osupli.

PO INZKU KUBESCH

Mesto avstrijskega veleposlanika v Sloveniji bo zasedel Erwin Kubesch, so sporočili na spletni strani avstrijskega zunanjega ministrstva. Dosedanji veleposlanik Avstrije na Danskem bo na tem mestu nasledil Valentina Inzka, ki je bil imenovan za visokega predstavnika mednarodne skupnosti v BiH in tudi posebnega predstavnika EU v BiH.

PO SVETU

IZRAELSKA VLADA

Stranka Likud najverjetnejšega prihodnjega izraelskega premierja Benjamina Netanjahuja je sklenila dogovor o koaliciji z ultraortodoksno stranko Šas. Ta naj bi v vladi dobila tri ministrska mesta, med drugim ministrstvo za notranje zadeve. To je že drugi koalicijski sporazum, ki ga je Likud sklenil po februarjskih volitvah. Prvega je sklenil s skrajno stranko Izrael Bejtenu, njenemu voditelju Avigdoru Libermanu pa bi po njem pripadlo mesto vodje diplomacije. Netanjahu in njegova stranka si prizadevata dogovor skleniti tudi z laburisti Ehuda Baraka, tako da bi oblikovali vlado narodne enotnosti.

AMERIŠKI PRIMANKLJAJ

Proračunski urad ameriškega kongresa je sporočil, da bo letošnji proračunski primanjkljaj ZDA znašal 1800 milijard dolarjev, kar je okoli 13 odstotkov celotnega BDP, česar ZDA niso doživele vse od druge svetovne vojne. Obamova administracija trdi, da je visok primanjkljaj letos nasledila, vendar pa ga ne bo zmanjševala zaradi ambicioznih predsednikovih načrtov glede zdravstvene reforme in vlaganj v različne druge programe, od energetskih do šolskih. Prihodnji teden je tako pričakovati ostre kritike republikancev in poglodbena razmišljanja demokratov, ker so številke resnično visoke.

PRIPRAVA NA VRH

Zaradi zagotavljanja varnosti na vrhu zveze Nato, ki bo v začetku aprila v francoskem Strasbourgu ter nemškem Kehl in Baden-Badnu, je nemška policija znova uvedla schengenski nadzor na kopenskih in morskimi mejah ter letališčih. Oblasti so pozorne predvsem na levičarske skrajneže, ki napovedujejo več demonstracij.

VOLITVE V EP

Pred volitvami v Evropski parlament, ki bodo v Sloveniji 7. junija, se je že začela informacijska in komunikacijska kampanja, ki jo v Sloveniji pripravlja Informacijska pisarna Evropskega parlamenta. Letošnje volitve, ki potekajo v vseh 27 državah unije, so zaznamovane z enotno grafično podobo, informacijska in komunikacijska kampa-

PISALI SMO PRED 50 LETI

NAŠA VELIKA NOČ

Kdo od nas, ki smo preživljali cerkvene praznike v domovini, se jih ne spominja z veseljem in zadoščenjem. Pustili so v nas najlepši in trajni spomin, pa naj smo jih doživljali v otroški dobi ali pozneje. So pa prazniki v domovini tudi spremenili za nekaj dni običajni tek življenja. Ta sprememba ni bila le zunanja. (...)

Cvetna nedelja z oljčnimi vejami, butarami, pomarančami, jabolki. Med vsem tem pa vonj kadila in besede Svetega pisma o Bogu, ki jezdi na oslu med množicami, ki mu kličejo Hosana. Nato obredi velikega tedna, obiskovanje božjega groba, poljubljanje „Bohka“, zavezovanje zvonov, raglje. Blagoslov jedil, ognja. In nato veliki dogodek - Vstajenje: zvonovi so zapeli, zvončki zazvonili, orgle so zabučale in zadonelo je: Zveličar naš je vstal iz groba. (...)

Danes smo v izseljenstvu. Običajne dni živimo običajno življenje prebivalcev milijonskega mesta. Zavedamo se sicer, da je marsikaj drugače kot je bilo doma. (...) Toda kadar se zavemo, da smo pred prazniki, začutimo tuje okolje bolj kot kdaj koli. Tistega skrivnostnega toka, ki je v naši domovini zajel vse, v tem milijonskem mestu ne občutimo. (...)

Starejši rod tega gotovo ne bo opustil. Ima pa tudi dolžnost, da skrbi, da bo šla tradicija slovenskega praznovanja velike noči iz roda v rod in da ne bo Slovenca v izseljenstvu, ki bi ga v teh dneh zajel val plitve vsakdanjosti. (...)

SLOVENC V ARGENTINI OSEBNE NOVICE

Poroča. V cerkvi sv. Frančiška Solanskega sta stopila pred oltar v soboto 22. marca g. Branko Mizerit in gdč. Dragica Repovž. Za priči sta bila: ženinu njegova mati ga. Marjeta Anica Mizerit, nevesti pa njen brat g. Jože Repovž. Poročil je mladi par g. direktor Anton Orehar. Čestitamo in želimo vso srečo.

Družinska sreča. V družini g. Franca Fajfar in njegove žene ge. Justine, r. Lukančič, se je rodila hčerka. Krstil jo je na ime Veronika Vanda g. Franček Prijatelj, za botra sta bila g. Miroslav Meršol ter ga. Frančiška Hren. Čestitamo!

Svobodna Slovenija, 26. marca 1959 - 13

nja pa poteka pod geslom „Evropske volitve - Ti odločaš!“

NEGOTOVE RAZMERE

Predsednik Evropske centralne banke Jean-Claude Trichet je v pogovoru za eno od francoskih radijskih postaj dejal, da bi leto 2010 lahko bilo leto zmernega gospodarskega okrevanja. A pred tem se mora na finančne trge in v realno gospodarstvo vrniti zaupanje. Trichet je obenem posvaril, da so razmere še vedno zelo negotove.

ODPRAVILI SO SMRTNE KAZNI

Guverner Nove Mehike Bill Richardson je, 18. marca podpisal zakon, s katerim je odpravil smrtno kazen. S to odločitvijo je postala Nova Mehika 15. ameriška zvezna država, v kateri se smrtne kazni ne izvajajo, sicer pa druga, ki je po letu 1976, ko je vrhovno sodišče smrtno kazen ponovno uvedlo v ameriški pravosodni sistem, to kazen prepovedala.

ZLOČINI KOMUNIZMA

V Evropskem parlamentu je preteklo sredo potekala razprava na temo Evropska vest in zločini komunističnega totalitarizma: 20 let potem. Razprava, želi podpreti oblikovanje temeljev evropske vesti in spomina, ki bi podpirali nacionalne ustanove, ki delujejo na tem področju. Cilj srečanja, ki poteka v času češkega predsedovanja Svetu Evropske unije, je predstaviti, kako se postkomunistične države soočajo s svojo totalitarno preteklostjo. Dvajset let po padcu berlinskega zidu in železne zavese je čas, da se evropski prostor posveti do zdaj marginaliziranim zločinom komunizma. Udeleženci si želijo, da bo razprava spodbudila odprte pogovore o problematiki in iskreno soočenje s preteklostjo.

RESUMEN DE ESTA EDICION

CAMBIO DE HORA

Este domingo, 29 de marzo, en Europa comenzará a regir el horario de verano. Es decir, que en Eslovenia adelantarán a las 2 AM sus relojes en sesenta minutos (serán las 3AM). Así, la noche europea será más corta. Para saber qué hora es en Eslovenia, deberemos **sumarle cinco horas** a la que rige en gran parte de nuestra Argentina.

DESEAMOS UN MUNDO MEJOR

El domingo 8 de marzo se reunieron todos los cursos de idioma esloveno de Buenos Aires y la Ciudad de Bs. As., en el Centro Esloveno capitalino. El motivo del encuentro fue dar inicio al ciclo lectivo. A las 16 horas el delegado sacerdotal esloveno, Dr. Jure Rode ofreció la misa. El coro de niños estaba integrado por quienes en enero pasado participaron de la colonia de vacaciones a Córdoba. Finalizada la homilía, los presentes pasaron al teatro del Centro. El curso que lleva el nombre de Friderik Baraga (Slovenska vas - Lanús) presentó la Declaración de los derechos del niño. Los alumnos desde su vestimenta representaban a diferentes naciones del mundo. Ante cada derecho, que se presentaba a través de imágenes y con la locución en la pantalla lateral, los niños recitaban y cantaban textos relacionados. Luego del decálogo de derechos, vinieron también las obligaciones que los niños tienen que cumplir. El cierre del acto, fue el deseo de un feliz comienzo de clases y de reencuentro con amigos y maestros. (Pág. 3)

70 AÑOS DE LA GUERRA CIVIL ESPAÑOLA

Según relata el profesor Nace Frančič, la guerra civil en España fue la antesala de la segunda Guerra Mundial. En la década del 30 el general Francisco Franco fue traído en forma secreta desde las Islas Canarias y se unió al golpe de estado que posteriormente dio lugar a la guerra civil. En 1939 Franco asumió el poder y con mano dura gobernó en España los siguientes cuarenta años. (Pág. 4)

CURSO DE IDIOMA ESLOVENO

También este año se dictará en el Centro Esloveno capitalino el curso de idioma esloveno para adultos, cuya directora es la **prof. Marjetka Stariha Hostnik**.

El curso se desarrolla los **días sábados** en el horario de **9:30 a 12:30**, en **Ramón Falcón 4158**, Ciudad de Buenos Aires. Pueden inscribirse todos, sin restricciones en el conocimiento de la lengua eslovena. El curso está dirigido tanto para principiantes como para aquellos que tienen alguna base del idioma esloveno. La inscripción se realiza en el Centro Esloveno, en el mismo horario de clases. ¡Quedan todos invitados a aprender el esloveno!

BECAS PARA APRENDER ESLOVENO

El comité del 45º Seminario sobre la lengua, literatura y cultura eslovenas otorga a la Cátedra de idioma esloveno en la Facultad de Filosofía y Letras de la UBA dos becas para la participación en el seminario, cuyo título es *Cuerpo en la lengua, literatura y cultura eslovenas*. El seminario, que está organizado por el Centro de esloveno como segunda lengua/lengua extranjera del Departamento de la lengua y literatura eslovenas de la Facultad de Filosofía y Letras de la Universidad de Ljubljana, tendrá lugar desde el **22/06/09** (una semana de curso intensivo para los principiantes) -la fecha de inicio para los demás participantes es el **29/06/09**- hasta el **10/07/09**. La beca incluye la participación de todas las actividades del seminario y el alojamiento con el desayuno, pero NO el traslado hasta Ljubljana, Eslovenia.

Más información sobre el seminario en la página web <http://www.centerslo.net/seminar>.

Las solicitudes de beca, que deben incluir los motivos de la misma y un breve CV del postulante, deberán presentarse a la profesora Mojca Jesenovec hasta el **08/04/09** inclusive (personalmente o por mail mojca@podgana.net).

Se dará prioridad a los candidatos que en el curso lectivo 2009 asisten a las clases del idioma esloveno en la UBA. Los resultados de postulación se darán a conocer via e-mail hasta el **17/04/09**.

Además de las becas que recibe la Cátedra, **hay becas otorgadas directamente por el comité del seminario**. Enviar las solicitudes a la dirección del seminario hasta el **31/03/09**. El comité deliberará sobre las postulaciones en el mes de abril.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Anka Smole Kokalj, Lucijana Hribar Podržaj, Pavla Urbanija, Luciana Servin Čeč, Štefi Bokalič, Nace Frančič, Marija Petkovšek in Vinko Rode.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI

Dra. María Florencia Dekleva - Especialista en ortodoncia - Av. de Mayo 108 dto. 2; Ramos Mejía - Tel: 4656-8762 - Cel: 15-50571891

Dr. Damijana Sparhaki - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar. - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

Poletni urnik v Slovenski hiši

V počitniških mesecih, do 1. aprila, bodo pisarne v Slovenski hiši (Dušnopastirska pisarna, Zedinjena Slovenija, Svobodna Slovenija) uradovale od ponedeljka do petka, od 12. do 18. ure.

OBVESTILA

SOBOTA, 28. marca:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

II. izredno mladinsko srečanje: „Priprava na veliko noč“, v Našem domu San Justo ob 20. uri.

NEDELJA, 29. marca:

Občni zbor v Slomškovem domu, po sv. maši in blagoslov preurejenih učilnic.

Občni zbor na Pristavi po maši, nato kosilo. Vsi lepo vabljeni.

Občni zbor v Slovenski vasi.

NEDELJA, 5. aprila:

Cvetna nedelja

V Rožmanovem domu, blagoslov butaric in oljk, sv. maša in nato kosilo.

NEDELJA, 12. aprila:

Velika noč

SOBOTA, 18. aprila:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Članska večerja v Slomškovem domu.

NEDELJA, 19. aprila:

Misijonska tombola v Slovenski vasi.

ČETRTEK, 23. aprila:

43. redni občni zbor Zveze slovenskih mater in žena, ob 15.30 uri v Slovenski hiši. Na njem bodo tudi volitve novega odbora.

SOBOTA, 25. aprila:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 26. aprila:

Občni zbor Zedinjene Slovenije, po sveti maši v Slovenski hiši.

SLOVENCİ IN ŠPORT

PLANICA JE BLESTELA IN Z NJO ROBI KRANJEC

Planica je od petka do nedelje gostila finale svetovnega pokala v smučarskih skokih, tekme pa so potekale na velikanki. Organizatorji so želeli omogočiti varne in tudi dolge polete, ob 40 letnici velikanke bratov Gorišek pa so marketinško najavljali možnost novega rekorda (Norvežan Bjoern Einar Romoeren je postavil svetovni rekord 239 metrov 20. marca 2005). Tudi rekorderja so napovedovali: Avstrijca Gregorja Schlierenzauerja. Ta pa je bil previden: sicer bi bil vesel dosežka, je pa predpostavil varnost in ne rekord (Finec Janne Ahonen je tedaj poletel celo do 240 metrov, a so ga po padcu morali na nosilih odnesti v ambulanto, na srečo pa je dogodek Finec preстал brez posledic).

V kvalifikacijah je slovenski rekorder Robert Kranjec dosegel najdaljšo daljavo med vsemi; skočil je 215,5 metra (213,56 točke). Na tekmo so se uvrstili še štirje Slovenci. Robert Hrgota je bil deveti (201 m, 193,2), Jernej Damjan 21. (194 m, 183,8), Primož Pikl 22. (194,5 m, 182,9) in Anže Damjan 27. (189,5, 176,9).

Na prvi tekmi je zmagal Avstrijec Gregor Schlierenzauer (203 m, 196,1 točka). Slovenec Robert Kranjec je bil sedmi (195,5 m, 184,6), Jernej Damjan deveti (191,5 m, 180,3), Anže

Damjan 21. (177 m, 161,4 točke), Robert Hrgota 23. (175 m, 157,5) in Primož Pikl 26. (171 m, 153,2). Izpeljali so le eno serijo, finalne pa zaradi vetra in predvsem slabše svetlobe niso mogli izvesti.

Naslednji dan je bile ekipna tekma. Tu je zmagala Norveška, Slovenija pa je bila peta (714,7). Druga serija je bila zaradi premočnega vetra pred zadnjimi 12 tekmovalci prekinjena in nato razveljavljena. Za Slovenijo, ki je le 0,9 točke zaostala za četrtouvrščeno Avstrijo, so nastopili Primož Pikl (183,5 m, 169,2 točke), Robert Hrgota (185,5 m, 167,5), Robert Kranjec (206 m, 197,7) in Jernej Damjan (191,5, 180,3).

Na zadnji tekmi pa je slovensko vzdušje med tisoči gledalcev navdušil Robert Kranjec (nosilec slovenskega rekorda Planice: 229 m). Zmagal je Finec Harri Olli, tretje mesto pa sta si razdelila Robert Kranjec in Švicar Simon Ammann. Robert Hrgota je bil 22., Primož Pikl 23. Avstrijec Gregor Schlierenzauer, zmagovalec skupnega seštevka svetovnega pokala in tudi zmagovalec seštevka poletov, je bil peti.

SPET PETRA

Slovenska smučarska tekačica Petra Majdič je zmagala na klasičnem sprintu v Stockholmu, kar je njena 16. zmaga v svetovnem pokalu. Drugo mesto je osvojila Finka Aino Kaisa Saarinen, tretja pa je bila Švedinja Anna Olsson. Katja Višnar je tekmo končala na 12. mestu.

OSEBNE NOVICE

Krst

V nedeljo, 22. marca, je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Ana Boltežar, hčerka Marjana in Sonje roj. Petkovšek. Botra sta bila Aldo Remondino in Sandra Beltram roj. Petkovšek. Krstil je delegat Jure Rode. Srečni družini iskreno čestitamo!

Nova diplomantka

Na katoliški univerzi (UCA) je 17. februarja Romina Wouk Čater končala študije in prejela naslov „Ingeniera Industrial“. Želimo ji veliko uspehov!

Poroka

V cerkvi Marije Vnebovzetje v Mendoza sta se poročila Damijan Žumer in Lucija Herrera. Za priče so bili njuni starši, Danijel Žumer in Marjana Šmon ter José Herrera in Lidija Bondaruk. Želimo jima veliko sreče na novi življenjski poti!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 23. marca 2009

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,36 US dolar
1 EVRO	1,68 KAD dolar
1 EVRO	5,00 ARG peso

Blejski otok: spor se nadaljuje ...

Sporazum, ki ga je glede Blejskega otoka ob koncu svojega mandata podpisal bivši minister za kulturo Vasko Simoniti in s katerim je Rimskokatoliška cerkev (RKC) dobila v dar tri nepremičnine na Blejskem otoku, otok pa zastoj v najem za 45 let, je v nasprotju s pravnim redom v Republiki Sloveniji, so prepričani na ministrstvu za kulturo.

ni na ministrstvu za kulturo.

Kot je spomnila ministrica za kulturo Majda Širca, je vlada Janeza Janše za to, da je RKC dobila v dar nepremičnine na Blejskem otoku in otok zastoj v najem, poskrbela tik pred volitvami. V zameno za to naj bi RKC umaknila pritožbo, ki jo je v zvezi z denacionalizacijo Blejskega otoka vložila na Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu, saj se ni strinjala s tem, da ji je bila v denacionalizacijskem postopku vrnjena le cerkev Marijinega vnebovzetja na otoku.

„Primer je na prvi pogled enostaven, vendar lahko vanj podvomi vsak, ki ve, da sodišče v Strasbourgu ne zmore po obravnavi pritožbe vrniti otoka RKC, zato lahko rečemo, da je šlo glede pritožbe na evropsko sodišče za pretvezno dejanje, vanj pa lahko podvomi tudi vsak, ki verjame v pravno državo, ki verjame v to, da ko vrhovno in ustavno sodišče rečeta 'ne', da ta 'ne' mora držati,“ je pojasnila Širca in dodala: „Vsakomur je na prvi pogled jasno, da se država ne more kar tako znebiti tistega, kar je njeno, in se ne more kar tako znebiti spomenikov državnega pomena“.

Štipendije za seminar slovenskega jezika

Odbor 45. Seminarja slovenskega jezika, literature in kulture lektoratu slovenščine v Buenos Airesu podeljuje dve štipendiji za udeležbo na letošnjem seminarju z naslovom Telo v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi, ki ga organizira Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Seminar bo potekal od 22. junija 2009 (za začetnike) oz. od 29. junija 2009 (za druge udeležence) do 10. julija 2009.

Štipendija vključuje udeležbo na seminarju (lektorske vaje v dopoldanskem času, predavanja, okrogle mize, ustvarjalne delavnice, izbirne tečaje, vaje iz fonetike, konverzacija ter spremljevalni program v popoldanskih urah) in namestitev z zajtrkom, NE vključuje pa stroškov prevoza do Slovenije oz. Ljubljane.

Več informacij o seminarju lahko poiščete na <http://www.centerslo.net/seminar>.

Prošnje za štipendijo do vključno 8. aprila 2009 sprejema lektorica Mojca Jesenovec. Oddate jih lahko osebno ali pošljete po elektronski pošti mojca@podgana.net. Prošnja naj vključuje utemeljitev oz. razloge ter krajši življenjepis kandidata. Lektorica je prav tako na voljo za morebitne dodatne informacije.

Prednost pri podelitvi štipendij imajo prosilci, ki v študijskem letu 2009 obiskujejo lektorske vaje slovenskega jezika na Filozofski fakulteti Univerze v Buenos Airesu.

O odobritvi prošnje za štipendijo bodo prosilci obveščeni po elektronski pošti do 17. aprila 2009.

Poleg štipendij, ki sta odobreni za lektorat, je na voljo tudi nekaj štipendij, o katerih odloča seminarjski odbor. Prošnje sprejemajo do 31. marca 2009 na naslovu seminarja, o štipendijah pa bodo odločali aprila.

CVETNA NEDELJA V SLOVENSKEM DOMU V CARAPACHAYU

Lepo vabljeni 5. aprila

ob 10.30 blagoslov oljk in sv. maša
ob 13.00 kosilo

Dra. C. Grierson 3867
prijave na telefon 4766 -4521.

Lepo velikonočno darilo

je knjiga

„Las delicias de Mira“

v založbi Zveze mater in žena.

Po \$ 50.- jo lahko dobite v Slovenski hiši
in pri krajevnih predsednicah.

Podjetniki, profesionalci, rojaki

Bližajo se velikonočni prazniki. Gotovo želite poslati

PRAZNIČNA VOŠČILA

svojim odjemalcem, prijateljem, znancem in rojakom. Oznanilo in Svobodna Slovenija Vam nudita to edinstveno priložnost, da na naših straneh objavite svoje voščilo in za majhen strošek pokrijete celotno slovensko skupnost.

Stopite v stik z nami, da Vam zamisel osebno razložimo.

Po telefonu: (011) 4636-0841 in (011) 4636-2421

Po elektronski pošti: dusno_pastirstvo@ciudad.com.ar ali esloveniau@sinectis.com.ar

Po pošti ali osebno: Ramón L. Falcón 4158, C1407GSR Buenos Aires

Velika noč je že pred vrati. Pohitite!

Rožmanov Dom

Vabi 5. aprila

NA CVETNO NEDELJO

- ob 11,30: blagoslov butaric in oljk ter sv. maša za pokojne in dobrotnike
- po maši družinsko kosilo

Prijave 4669-1500
Martin Fierro 4262 San Justo